

Ændringsforslag
Til

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xxx 2017 om støtte til børn

Fremsat af Naalakkersuisut til 2. behandling

Til § 11

1. § 11, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Hvis tilsynsenheden bliver opmærksom på bekymrende forhold på en døgninstitution, skal tilsynsenheden, i det omfang det er relevant, underrette de kommuner, som har ansvar for det enkelte barns ophold på døgninstitutionen.”

Til § 19

2. § 19, stk. 1, affattes således:

”Kommunalbestyrelsen skal, når den modtager en underretning, jf. §§ 15, 16 eller 17, indenfor 24 timer træffe beslutning om, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45.”

3. § 19, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Ved modtagelse af en underretning, skal den socialfaglige undersøgelse og foreløbige støtte iværksættes straks, dog senest indenfor 24 timer, når underretningen giver kommunalbestyrelsen mistanke om:

- 1) vanrøgt,
- 2) vold og trusler mod barnet eller mellem andre medlemmer af husstanden, eller
- 3) seksuelle overgreb mod et barn.”

Til § 20

4. § 20, stk. 1, affattes således:

”Kommunalbestyrelsen kan yde barnet, familien eller barnets omsorgsgivere, samt vordende forældre rådgivning vedrørende barnets opvækst, skolegang, uddannelse, trivsel mv. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og at hjælpe barnet over øjeblikkelige vanskeligheder. På længere sigt er formålet, at familien eller barnets omsorgsgivere bliver i stand til sammen med barnet at løse barnets og familiens problemer ved egen hjælp.”

Til § 22

5. § 22, *stk. 3*, affattes således:

”*Stk. 3.* En støtte- og kontaktperson ansættes af kommunalbestyrelsen og skal have særlige forudsætninger for et sådant arbejde.”

6. I § 22 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Støtte- og kontaktpersonen tilpligtes at give samtykke til indhentelse af børneattest og straffeattest i forbindelse med tiltrædelse af hvervet, samt hvis særlige omstændigheder taler herfor.”

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

7. § 22, *stk. 5*, affattes således:

”*Stk. 5.* Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kvalifikations- og kompetencekrav der skal stilles til en støtte- og kontaktperson.”

Til § 34

8. § 34, *stk. 3*, affattes således:

”*Stk. 3.* Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for godkendelse af døgninstitutioner, herunder for sikrede afdelinger på døgninstitutioner, samt indhentelse af straffeattest og børneattest på samtlige personer i personale og ledelse på døgninstitutionen.”

Til § 39

9. I § 39 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

”*Stk. 5.* Biologiske forældre, der ikke er forældremyndighedsindehavere, er ikke omfattet af bestemmelsen.”

Stk. 5 bliver herefter *stk. 6*.

Til § 40

10. § 40, *stk. 1*, affattes således:

”Støtteforanstaltninger, særlige støtteforanstaltninger og skærpede støtteforanstaltninger, jf. bestemmelserne i kapitlerne 7-9, samt enhver form for efterværn, skal ophøre, når målene med dem er nået, eller når støtteforanstaltningerne ikke længere understøtter formålet med støtten.”

Til § 46

11. § 46, *stk. 1*, affattes således:

”Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en skriftlig handleplan for barnet:

- 1) i forbindelse med den socialfaglige undersøgelse, jf. § 45,
- 2) inden der træffes afgørelse om iværksættelse af støtteforanstaltninger, jf. §§ 21 og 25, og om anbringelse, jf. §§ 27 eller 28,
- 3) inden der træffes afgørelse om iværksættelse af støtteforanstaltninger til vordende forældre, jf. § 26,
- 4) inden der træffes afgørelse om ophør af støtteforanstaltninger, jf. §§ 21 og 25, samt efterværn, jf. § 40, og
- 5) inden der træffes afgørelse om iværksættelse af efterværn, jf. § 42.”

12. § 46, stk. 4, nr. 2, affattes således:

” 2) beskrive hvorledes barnet sikres regelmæssig personlig forbindelse eller kontakt med forældre eller nære omsorgspersoner, medmindre dette vurderes at stride mod hvad der er bedst for barnet.”

Til § 50

13. § 50, stk. 1 affattes således:

”Kommunalbestyrelsen skal indhente skriftligt samtykke fra de vordende forældre eller forældremyndighedsindehaveren og barnet, hvis dette er fyldt 15 år, inden der træffes afgørelse om støtteforanstaltninger, jf. § 21, særlige støtteforanstaltninger, jf. § 25, eller skærpede støtteforanstaltninger, jf. § 27, jf. dog stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indhente skriftligt samtykke fra barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse om efterværn, jf. § 42.”

Nye afsnit

14. Efter § 50 indsættes i kapitel 12 som nye afsnit:

”Udveksling af oplysninger i det tidlige eller forebyggende arbejde

§ 51. Skole, skolefritidsordning, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn, kan indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn.

Stk. 2. Udveksling af oplysninger efter stk. 1 til brug for en eventuel sag, jf. kapitel 7-9 og § 42 om et konkret barn kan ske én gang ved et møde. I særlige tilfælde kan der ske en udveksling af oplysninger mellem de myndigheder og institutioner, der er nævnt i stk. 1 ved et opfølgende møde.

Stk. 3. Selvejende eller private institutioner, private klinikker eller friskoler, som løser opgaver for de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, kan indbyrdes og med de myndigheder og institutioner, der er nævnt i stk. 1, udveksle oplysninger i samme omfang som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. De myndigheder og institutioner, der efter stk. 1-3 kan videregive oplysninger, er ikke forpligtede hertil.

Videregivelse af oplysninger til politi og anklagemyndighed

§ 52. Kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, kan videregive oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns personlige og familiemæssige omstændigheder til politi og anklagemyndighed, hvis videregivelsen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn.”

§§ 51-60 bliver herefter §§ 53-62.

Til § 52(som bliver § 54)

15. § 52, *stk. 4*, affattes således:

”*Stk. 4.* Naalakkersuisut varetager sekretariatet for udvalget.”

16. § 52, *stk. 5*, affattes således:

”*Stk. 5.* Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om udvalgets arbejdsgang, forretningsorden, samt for udvalgets indhentelse af eventuelle ekspertudtalelser.”

Til § 58 (som bliver § 60)

17. § 58, *stk. 1*, affattes således:

”Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne Inatsisartutlov kan påklages til Det Sociale Ankenævn efter bestemmelserne i Landstingsforordning om socialvæsenets styrelse og organisation.”

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ændringsforslaget indeholder 3 hoveddele.

Ændringsforslagets punkt 2-3 indeholder en skærpelse af kommunalbestyrelsernes tidsmæssige forpligtigelse til at træffe beslutninger om iværksættelse af socialfaglige undersøgelser og foreløbig støtte.

Forslaget pålægger kommunalbestyrelserne at træffe beslutning, om hvorvidt der er grundlag for at iværksætte en socialfaglig undersøgelse indenfor 24 timer.

I tilfælde af mistanke om vanrøgt, vold og seksuelle overgreb, skal såvel den socialfaglige undersøgelse og den foreløbige støtte iværksættes straks og senest indenfor 24 timer.

Dernæst indeholder ændringsforslagets punkt 14 nye bestemmelser om henholdsvis udveksling af oplysninger i det tidlige eller forebyggende arbejde, samt udveksling mellem de sociale myndigheder og politi og anklagemyndighed.

Baggrunden for bestemmelserne er en formodning om, at der er mange der er ofre for retsvidenhed omkring tavshedspligt, fortrolige oplysninger og udveksling af disse.

Hensigten med bestemmelserne er derfor at lette de kommunale sagsbehandlere arbejde, samt sikre børnenes retssikkerhed ved at have klare og tydelige regler omkring udveksling af oplysninger om private forhold.

Forslagene er en imødekommelse af henstillingerne fra Familie- og Sundhedsudvalget tilkendegivet i betænkningen afgivet til forslagens 2. behandling.

Herudover indeholder ændringsforslaget en række ændringer af rent lovteknisk karakter.

Punkterne 1, 4-10, 12-13 og 15-17 er således alene indarbejdede af lovtekniske bemærkninger fra Bureau for Inatsisartuts lovtekniske afdeling.

Ændringerne er hovedsagligt af sproglig, grammatisk eller formel karakter og har således ikke til formål at foretage materielle ændringer i forslaget.

Baggrunden for lovtekniske tilpasninger i ændringsforslaget er alene, at departementet først fik Bureauets lovtekniske notat i hænde efter 1. behandlingen af forslaget, hvorfor det er påkrævet at indarbejde disse ændringer ved fremsættelse af et ændringsforslag.

Bemærkninger til ændringsforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ændringen indsætter et relevanskrav i bestemmelsen ved tilføjelsen af et 4. led med ordlyden ”i det omfang det er relevant”. Relevanskravet fremgår allerede af de særlige bemærkninger til forslaget som fremsat ved 1. behandling i Inatsisartut. Ændringen bringer således blot overensstemmelse mellem bestemmelse og bemærkninger.

Til nr. 2

Ændringen pålægger kommunalbestyrelserne indenfor 24 timer at træffe beslutning om, hvorvidt oplysningerne i underretningen er af en sådan karakter, at en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45, skal iværksættes. Ændringen er således en skærpelse af det til 1. behandlingen fremsatte forslag.

Til nr. 3

Ændringen tilføjer, at trusler mod barnet, samt overværelser af vold og trusler mellem andre medlemmer af husstanden, ligeledes skal medføre en forpligtelse til at igangsætte den socialfaglige undersøgelse og foreløbige støtte. Dette bringer således bestemmelsen i overensstemmelse med bemærkningerne.

Herudover pålægges kommunalbestyrelserne i sager af ovennævnte karakter straks og senest indenfor 24 timer at iværksætte både den socialfaglige undersøgelse og foreløbige støtte.

Til nr. 4

Ændringen giver ligeledes kommunalbestyrelserne mulighed for at yde rådgivning til vordende forældre ved at tilføje disse til oplistningen i bestemmelsen. Ændringen bringer således bestemmelsen i overensstemmelse med bemærkninger til forslaget som fremsat til 1. behandling i Inatsisartut.

Til nr. 5

Støtte- og kontaktpersoner ansættes af kommunalbestyrelserne som almindelige medarbejdere, og der sker således ikke nogen udpegning af støtte- og kontaktpersoner. Bestemmelsen er derfor omformuleret således at ”udpeges” erstattes af ”ansættes”.

Til nr. 6

Ændringen skal sikre, at der i lighed med udpegningen af børnebisiddere indhentes samtykke til indhentelse af såvel straffeattest som børneattest ved ansættelse af støtte- og kontaktpersoner. Det er således en forudsætning for tiltrædelse af hvervet som støtte- og kontaktperson, at der gives samtykke til indhentelse af såvel straffeattest som børneattest. Attesterne skal sikre, at såvel børn som forældre kan have tillid til støtte- og kontaktpersonerne.

Til nr. 7

Ændringen medfører, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler for udpegning og honorering af støtte- og kontaktpersoner udgår som en konsekvens af ændringen af bestemmelsens stk. 3 som fastslår, at støtte- og kontaktpersoner ansættes.

Bestemmelsen har herefter alene til formål at sikre, at kravene til støtte- og kontaktpersoner bliver ens på landsplan.

Støtte- og kontaktpersoner er underlagt tavshedspligt i deres virke i henhold til reglerne herom i Landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning.

Til nr. 8

Ændringen er alene en sproglig tilretning, der bringer bestemmelsens formulering i overensstemmelse med formuleringen i forslaget § 3, stk. 4.

Til nr. 9

Bestemmelsen regulerer den situation, hvor den ene af barnets biologiske forældre har forældremyndigheden alene, og barnet tager ophold hos sin anden biologiske forældre. I denne situation stilles der ikke krav om plejetilladelse, selv om barnet opholder sig hos en biologisk forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, i mere end 3 måneder om året. Bestemmelsen begrænser således ikke barnets mulighed for samvær med sine forældre efter § 19 i forældreansvarsloven, sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 680 af 6. Juni 2016.

Til nr. 10

Ændringen er alene en sproglig præcisering, hvor ”samt efterværn herom” erstattes af ”enhver form for efterværn”. Ændringen er alene af sproglig karakter og medfører ikke nogle materielle ændringer.

Til nr. 11

Bestemmelsen indeholdt i nr. 2 og nr. 4 forkerte henvisninger til § 23, omhandlende forældreansvar, hvor der skulle have været henvist til § 25, omhandlende kommunalbestyrelsers kompetence til at træffe afgørelser om særlige støtte foranstaltninger. Ændringsforslaget retter op herpå.

Til nr. 12

Ændringen skal alene sikre, at der anvendes en ensartet terminologi gennem hele loven, hvorfor udtrykket ”barnets tarv” udskiftes med det mere tidssvarende ”hvad der er bedst for barnet”.

Til nr. 13

Bestemmelsen indeholdt en forkert henvisning til § 23, omhandlende forældreansvar, hvor der skulle have været henvist til § 25, omhandlende kommunalbestyrelsers kompetence til at træffe afgørelser om særlige støtte foranstaltninger. Ændringsforslaget retter op herpå.

Til nr. 14

Til § 51

Det er afgørende at forældre til børn med behov for støtte herunder børn med funktionsnedsættelse inddrages i den indsats kommunerne iværksætter over for de enkelte børn Dette gælder også i det tidlige forebyggende samarbejde.

Der vil imidlertid være situationer, hvor fagfolk kan have behov for at tale om en konkret sag, inden forældrene inddrages.

Bestemmelsen har til formål at gøre det muligt at understøtte og kvalificere fagpersoners tidlige eller forebyggende samarbejder over for konkrete børn, som har behov for støtte. Formålet er at give børn en så tidlig og kvalificeret støtte som muligt, så deres problemer ikke vokser sig store og vanskeligt håndterbare.

Omfattede personkreds

Udvekslingen af oplysninger i henhold til bestemmelsen kan kun ske mellem de myndigheder, der er nævnt. Det vil sige de myndigheder, institutioner og fagpersoner, der agerer på den kommunale myndigheds vegne inden for et bestemt myndighedsområde.

Det drejer sig således om myndigheder, der løser opgaver inden for området af børn og handicappede børn samt deres familier, herunder socialforvaltningen, den offentlige sundhedstjeneste, dagtilbud, skoler og selvejende eller private institutioner eller friskoler som løser opgaver for nævnte myndigheder.

Eksempler her på er bl.a. Pædagogisk, Psykologisk Rådgivning som er en del af forvaltningen på børneområdet og sygeplejerske, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den offentlige sundhedstjeneste.

Der er således kun en bestemt persongruppe som kan udveksle oplysninger med hjemmel i bestemmelsen. Private der ikke løser opgaver for det offentlig på de nævnte områder, herunder for eksempel spejderklubber og sportsforeninger, kan derfor ikke udveksle oplysninger efter bestemmelsen.

Hvornår kan der ske udveksling af oplysninger

Betingelsen for at der kan udveksles oplysninger om rent private forhold er, at det sker som led i kommunens tidlige eller forebyggende samarbejde på børneområdet. Samarbejdet har til formål at

styrke sammenhæng og helhed i tilbuddene til de svagest stillede børn og sikre at der i tilstrækkeligt omfang formidles kontakt til sundhedsfaglig, social, pædagogisk og anden sagkundskab.

Bestemmelsen kan anvendes i tilfælde, hvor en fagperson i sit daglige arbejde med et barn bliver bekymret for et konkret barns trivsel, udvikling eller sundhed og som i den sammenhæng har behov for at drøfte bekymringen med en eller flere relevante fagpersoner for at afklare problemets omfang. Drøftelsen har til formål at afklare, hvorvidt den konkrete bekymring skal give anledning til et særligt tiltag overfor barnet.

Formålet med indhentning af oplysninger

Den indledende drøftelse skal så vidt muligt afdække problemets karakter og kan på baggrund af drøftelsernes konklusioner føre til en række forskellige beslutninger.

Den indledende drøftelse kan for det første forsøge at afklare, om der er tale om et alvorligt problem eller om bekymringen er grundløs. Hvis det viser sig, at det pågældende barn kan have behov for støtte, kan de pågældende fagpersoner så vidt muligt vurdere om barnets vanskeligheder er af en sådan karakter, at det kan løses i de generelle tilbud som for eksempel skole eller børnehave. Hvis det viser sig, at problemet er af en sådan karakter, at de implicerede fagpersoner ikke kan vurdere dets omfang eller hvis der er grund til at antage, at et barn kan have behov for en særlig støtte som ikke kan løses i de generelle tilbud bør der efterfølgende foretages en underretning.

Hvilke oplysninger kan udveksles

Det er alene oplysninger om det konkrete barns personlige og familiemæssige forhold, der kan udveksles mellem de omfattede myndigheder. Personlige og familiemæssige forhold omfatter i den forbindelse også de forhold der drejer sig om barnets udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber og andre relevante forhold. Der kan ligeledes udveksles oplysninger om forhold i det konkrete barns hjem, men kun hvis disse oplysninger er nødvendige i forhold til indsatsen over for barnet.

Der kan kun ske udveksling af oplysninger mellem de nævnte myndigheder hvis udvekslingen må anses for nødvendig af hensyn til det tidlige forebyggende samarbejde, Der skal således være tale om børn, hvis trivsel, udvikling og sundhed, der er en konkret bekymring for og som på den baggrund vurderes eventuelt at have behov for tidlig forebyggende og helhedsorienteret indsats. Udvekslingen af oplysninger om rent private forhold skal så vidt muligt hindre, at barnets problemer vokser sig så store og vanskelige at håndtere så for eksempel en anbringelse uden for hjemmet kan blive nødvendig.

Bestemmelsen bør kun anvendes i de tilfælde hvor der er tale om børn som vurderes at være i risiko for at være i eller senere hen at komme i en udsat position for eksempel i relation til omsorgssvigt, skolefrafald eller kriminalitet.

Hensynet til barnets bedste skal altså tale for, at en eller flere myndigheder udveksler oplysninger med henblik på at afklare om deres bekymring for barnet skal give anledning til en tidlig indsats herunder om der kan være behov for en underretning.

Udvekslingen af oplysninger om rent private forhold forudsætter, at de pågældende fagpersoner først har forsøgt selv at vurdere problemstillingens karakter. Det er i den forbindelse dog vigtigt at understrege, at fagpersonerne netop ikke altid forventes at kunne afdække problemets karakter. Problemernes omfang eller karakter kan være vanskelige at overskue i begyndelsen og især i barnets tidlige år. Det er derfor vigtigt, at der i disse sager tages initiativ til en tværfaglig afklaring af problemets karakter med henblik på at sikre, at der sker en tidlig eller forebyggende afklaring af barnets problemer.

Formålet er at understøtte og kvalificere myndighedernes fælles faglige afklaring af problemerne. Der kan således alene udveksles oplysninger, som er nødvendige for at de involverede myndigheder kan tage stilling til om det pågældende barn kan have brug for støtte.

Underretningspligten

Den henvises i den forbindelse til lovens § 16 om underretningspligt for personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt erhverv. Ved en konkret bekymring for et barn skal de pågældende fagpersoner således overveje 2 løsningsmodeller.

Dels skal det overvejes, om der er grundlag for først at afklare barnets situation nærmere med en eller flere relevante kollegaer i det tværfaglige samarbejde førend der tages stilling til om der skal foretages underretning eller om barnet skal have støtte i normalsystemet. Det kan for eksempel være relevant, hvor de pågældende fagpersoner er i tvivl om, hvad der kan observeres ved barnet.

Dels skal de pågældende fagpersoner overveje om bekymringen for det pågældende barn bør føre til, at der bliver foretaget en underretning med det samme, så socialforvaltningen involveres i barnets problem så tidligt som muligt. Dette kan for eksempel være nødvendigt i tilfælde af bekymringer om vold mod barnet.

Til § 52

Bestemmelsen indeholder en hjemmel til at myndigheder der løser opgaver indenfor området for udsatte børn i en konkret sag kan videregive følsomme personoplysninger, hvis videregivelsen må anses for nødvendig for at forebygge overgreb mod et barn. Muligheden for at videregive oplysninger omfatter ansatte sagsbehandlere i socialforvaltningen.

Der er således lovhjemmel til, at oplysninger kan videregives uden samtykke fra den person oplysningerne vedrører i de situationer, hvor det vurderes, at videregivelsen kan være med til at forebygge overgreb mod børn. Dette kan eksempelvis være tilfældet, når der foreligger en mistanke om at barnets forældre, nære slægtninge eller venner til familien begår overgreb mod barnet, men hvor der endnu ikke er vished herfor.

For de kommunale myndigheder kan muligheden for at videregive oplysninger i sager om overgreb eksempelvis være relevant i de indledende sagskridt og hvor der alene er tale om en mistanke. Erfaringen viser, at det i disse situationer kan være vanskeligt at vurdere, hvorvidt der er grundlag for at foretage en politianmeldelse og at myndighederne ikke i alle relevante tilfælde videregiver oplysninger af betydning for politiets opfølgning i sagen. Det er derfor centralt, at den kommunale myndighed har en udtrykkelig hjemmel til at videregive oplysninger i en konkret sag til politiet med henblik på at afklare behovet for en anmeldelse. Politiet vil have mulighed for at notere henvendelsen fra den kommunale myndighed således, at politiet efterfølgende kan se et mønster i eventuelt flere henvendelser vedrørende samme barn eller samme krænker.

Muligheden for at videregive oplysninger kan endvidere være relevant for, at politiet og den kommunale myndighed kan koordinere deres indsatser og oplyse om påtænkte sagskridt således, at indsatserne kan tilrettelægges hensigtsmæssigt. Politiet og den kommunale myndighed har da mulighed for at tilrettelægge, hvorledes den sociale sag kan forløbe sideløbende med politiets efterforskning uden at give komplikationer i forhold til efterforskningen.

De oplysninger, der må videregives, er oplysninger om rent private forhold om barnet herunder oplysninger om familiemæssige omstændigheder, helbredsmæssige forhold og væsentlig sociale problemer. Den kommunale myndighed skal fortsætte den sociale del af sagen uafhængigt af om politiet vurderer, at der er grundlag for en strafferetlig efterforskning.

Til nr. 15

Bestemmelsens 2. led ”, samt afholde udgifterne forbundet med udvalgets møder” er fjernet, da dette allerede indeholdes i bestemmelsens stk. 3, der fastslår, at udgifterne til Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg afholdes af Naalakkersuisut.

Til nr. 16

Muligheden for, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler for honorering, er taget ud af bestemmelsen ved fjernelse af ordet ”honorering”. Baggrunden for ændringen er, at forholdet allerede reguleres i kapitel 7 i Landstingslov om vederlag m.v. til medlemmer af Landstinget og Landsstyret m.v.

Til nr. 17

Ændringen af bestemmelsen består alene i fjernelse af nr. og dato i henvisningen til Landstingsforordningen nr. 11 af 12. November 2001 om socialvæsenets styrelse og organisation, således at bestemmelsen er i overensstemmelse med de Lovtekniske retningslinjer.